

O p o n e n t s k ý p o s u d e k

na rigorózní práci Mgr. Ireny D u f f k o v é napsanou na téma „Vlastnictví jednotky podle zákona o vlastnictví k bytu“ (stran 92; připojen seznam použité literatury).

Předložená rigorózní práce je – kromě úvodu a závěru – rozdělena do sedmi částí. Obecně lze o ní uvést, že ve svém souhrnu vyčerpává v podstatě veškerou právní problematiku, která je se zákonnou úpravou vlastnictví bytů a nebytových prostor spojena.

I když je práce do určité míry ovlivněna příslušnou odbornou literaturou, nicméně v ní i tak zůstalo dosti prostoru k tomu, aby rigorózní právní úpravu a literární vlivy doplnila jednak vlastní dílčí argumentací (srov. v tomto směru zejména krátký, myšlenkově avšak obsažný, závěr), jednak vhodným využitím judikatury obecných soudů (srov. např. str. 22 práce, kde se pojednává o převodu vlastnictví jednotky).

To, co kromě obsahového zpracování na práci oceňuji, je to, že práce vyčerpává v podstatě veškerou soukromoprávní, příp. s ní spojenou veřejnoprávní problematiku, že osvědčuje velmi dobrou znalost platné pozitivněprávní úpravy, včetně jejích jednotlivých výkladů, záslužnou orientaci v právních úpravách sousedních zemí, zejména však výhled této právní úpravy do budoucna. Z těchto hledisek považuji za pozitivní výklady rigorózní právní úpravy, které obsahuje zejména závěrečná pasáž práce. V ní se rigorózní právní úprava samostatným a podnětným způsobem pokouší o stručnou – leč výstižnou – analýzu nedostatků současného zákona o vlastnictví bytů a nebytových prostor (srov. prodlení v tomto

směru neomezenou aplikaci pravidel občanského zákoníku, týkající se spoluvlastnictví jednotky, mezerovitou úpravu práv k pozemku mj. v důsledku vzniku zákonného věcného břemene, navíc časově omezenou, nedostatek zvláštní úpravy odpovědnosti za vady vystupující do popředí zejména u společných prostor domu, zvláště však stávající úpravu společenství vlastníků jednotek, postrádající institut náhradního shromáždění, možnost hlasování „per rollam“ aj., což vše vytváří překážky k plynulému fungování společenství vlastníků). Východisko z této situace spatřuje rigorózanťka správně v přijetí nové úpravy. Ta však zatím zůstává - což mohu rigorózanťce potvrdit - v nedohlednu, a to i přesto, že nová úprava, revidující v podstatě nevyhovující současný právní stav, již byla svého času připravena.

Z řady dalších výkladů rigorózanťky chci upozornit na její zajímavě samostatný – i když do značné míry skeptický – pohled na odstranění vzorových stanov. I když s rigorózanťkou nelze zcela souhlasit, nelze upřít závažnost některým jejím praktickým důvodům hovořícím pro zachování tohoto institutu.

Celkově lze o předložené rigorózní práci říci, že i když je tématicky omezena pouze na určitý výsek občanskoprávní problematiky, kterou představuje vlastnictví bytů a nebytových prostor, jde nicméně o problematiku velmi aktuální, kterou je záslužné ucelenou formou, jakou zvolila rigorózanťka, zpracovat. Předložená práce je zároveň důkazem toho, že rigorózanťka osvědčila způsobilost samostatným způsobem zpracovat vymezenou problematiku, a v širších občanskoprávních souvislostech. Přihlédne-li se dále k tomu, že rigorózní práce je ze systematického hlediska velmi přehledně členěna, že výklady rigorózanťky postupují vždy logicky od obecného ke zvláštnímu a že i způsob jejího

vyjadřování je věcný, úsporný a pro čtenáře srozumitelný, lze učinit závěr, že předložená rigorózní práce splňuje potřebné podmínky kladené na práce rigorózního typu.

Proto ji doporučuji k obhajobě.

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc.